

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XVI. Constitutio Concilij Florentini sub sanctissimo Patre & D. N. Evgenio IV. super unione Iacobitorum sive Iacobinorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

Existimant se esse in communione Catholicæ & orthodoxe Ecclesiæ, alios vero extra eandem existere.

Sanctum *Leonem* Summum Romanum Pontificem his cum hæresibus annuerantes, falsò & malignè asserunt, eum addidisse in Sanctissima Trinitate unam naturam, unam voluntatem, & unam operationem, & in quaternitatem credidisse.

Falsò etiam & malignè asserunt Nicæni Concilij Patres prohibuisse mentionem duarum naturarum in Christo, & duarum operationum & duarum voluntatum.

Licet fateantur in Christo duas esse naturas personali unione unitas, dicunt tamen illam unionem esse non secundam Græcorum communicationem, neque secundum congruentiam Nestorianorum, sed per compositionem unionis apparentis in professione Jacobitarum, duarum scilicet naturarum unitarum, sicut est unio ignis cum ferro.

Nullam videntur facere differentiam inter unionem, & compositionem, neque inter personam & naturam.

Asserunt in Christo unam esse naturam, & unam personam, & Verbum humanatum coequale esse Deo Patri Divinitate, & humanitate, & esse constrictum corpore, & inconstrictum anima.

Falsò etiam præsupponunt Christum dividi in duas personas, si duæ in eo connumerentur naturæ, & voluntates, & operationes.

Errant dicentes, tertium universale Concilium (Ephesium scilicet) fuisse coactum contra Macedonium, cum fuerit contra Nestorium.

Particulam *Filioque* non exprimunt in Symbolo.

Hæreticorum more ad confirmanda sua dogmata aspidam ova alijs fovenda supponentes, quæ Jacobitarum sunt, S. Joanni Chryostomo attribuant, ut sua ipsorum scripta insignibus titulis illustrata divulgentur.

Asserunt Dei verbum gigni ab æterna essentia.

Asserere videntur Divinam tantum in Christo esse naturam.

Damnant, qui prædicant Christi indumentum, id est, humanitatem permansisse creatam.

Vocant DEI Verbum Creatorem, compositum, & damnant, qui Christo refert servitutem, & qui post unionem duas in Christo ponit naturas, & duas voluntates.

Asserunt omnes Christi operationes esse celestes, & si quam operationem Christus fecit humanam, illam fecisse provisione quadam.

Asserunt Christum esse creatorem & non creatum, & in multis sibi ipsis contradicunt indistinctè loquentes.

Plurima referunt apocrypha.

Sibi ipsis contradicunt asserentes, licuisse per humani oculi applicationem Divinam videre & perspicere essentiam, prædicentibus Prophetis Christum appariturum in figura humana: asserentes paulò inferius Divinam essentiam in hoc mundo esse invisibilem.

Errant, & sibi ipsis in eodem Catechismo contradicunt, asserentes formationem corporis Christi non in instanti, sed quadraginta dierum spatio fuisse factam.

Beatissimæ Virginis *MARIÆ* sanctificationem

in peccato in Christi conceptione factam esse asserunt.

Asserunt corpoream Christi figuram esse æternam, & de ea DEUM dixisse: Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram.

Negant Angelum Gabrielem dixisse Beatissimæ Virgini ipsam parituram filium duas naturas & voluntates habentem, quod Atrium dixisse asserunt.

Asserunt Christum sepelisse Adami imaginem in sepulchro, & illam resurgere fecisse divinam & æternam: unde asserere videntur, naturam humanam fuisse convertam in Divinam.

Asserunt æternam imaginem & humanam figuram factas esse unione unam imaginem, sive figuram, & æternam per humanam subsistere, & per eam factam esse Dominum, & Christum, & Deum, & sæculorum Judicem.

Asserunt omnes iustos manere in terra usque in diem iudicij, secundum Christi adventum è cælo expectantes.

Asserunt Angelos esse ex duabus substantijs scilicet ex igne & lumine.

Asserunt Spiritum Sanctum procedere à Patre, quoniam est prima causa, & capere à Filio secundam causam, cum sit ipse tertia causa in proprietatibus & una in essentia.

Asserunt non concedi perfectionem nominis DEI, nisi in his gloriosis nominibus, Trinis in personis, & unitis in substantia.

Asserunt animam justificari ex opere suo bono.

Hi sunt errores, qui potissimum hodie apud nationem Jacobitarum vigent, ut ex eorum Catechismo clarissime constat. Contra præcipuos Jacobitarum errores infra latius acturi, nunc pro adjuvanda eorum natione non erit abs re, unionem ab eis cum Ecclesia Catholica olim in Concilio Florentino strictissimo obedientie vinculo celebratam, in memoriam revocare: quia juvat etiam maximè ad fidem Catholicam stabilendam contra præcipuos eorum hæreses quædam commemorare.

C A P V T XVI.

Constitutio Concilij Florentini sub sanctissimo Patre & D. N. EUGENIO IV. super unione Jacobitarum sive Iacobitarum.

EUGENIUS Episcopus Servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

Cantate Domino quoniam magnificè fecit: annunciate hoc in universa terra. Exalta & lauda habitatio Sion: quoniam magnus in medio tui sanctus Israel. Cantare profecto, & exultare in Domino decet Ecclesiam Dei, pro hac grandi magnificentia, & gloria nominis sui, quam hodie clementissimus DEUS operari dignatus est. Toto siquidem corde laudare & benedicere Salvatorem nostrum nos convenit, quia Sanctam Ecclesiam suam novis quotidie accumulatis incrementis: quamquam autem in populum Christianum sua beneficia omni tempore multa & magna sint, qua luce clarius erga nos suam immensam charitatem ostendunt.

dunt, si tamen accuratè inspicimus: qua & quanta his diebus notissimè divina Clementia facere dignata est: iudicare certè poterimus, hoc nostro tempore plura ac majora, quam à multo retroactis temporibus sua charitatis munera exstitisse.

Ecce enim nondum exacto triennio in hac Sancta Oecumenica Synodo saluberrimam trium magnarum nationum unionem, Dominus noster IESUS Christus, pro sua ineffabili pietate ad commune perenneque totius Christianitatis gaudium, tam copiosè effecit: Unde factum est, ut totus serè Oriens, qui gloriosum Christi nomen adorat, ac non parua septentrionis portio, post longa dissidia, cum Sancta Romana Ecclesia in eodem fidei ac charitatis vinculo jam convenerint. Primo etenim Græci, & hi, qui subsunt quatuor Patriarchalibus sedibus, multas gentes, nationesque, & idiomas continentibus, deinde Armeni multorum populorum gens: hodie vero Jacobini magni etiam per Ægyptum populi, Sanctæ Sedis Apostolica sunt unii.

Et cum nihil salvatori nostro Domino IESU Christo gratius sit, quam mutua inter homines charitas, nihilque nomini suo gloriosius, atque Ecclesia utilius esse possit, quam ut Christiani, omni inter se sublato dissidio, in eadem simul fidei puritate conveniant; merito nos omnes, & cantare pro gaudio, & jubilate in Domino debemus: quos ut tantam Christianæ fidei magnificentiam diebus nostris videremus, divina miseratio dignos effecit. Summa igitur cum alacritate annuntiamus magnalia hæc in universa Christianorum terra: ut sicut nos à gloria DEI & exaltatione Ecclesiæ gaudio inenarrabili repleti sumus, ita & alios tanta lætitiæ participes faciamus: ut omnes uno ore magnificemus & glorificemus DEUM, & sue maiestati prout dignum est, magnas quotidianæque gratias agamus, pro tot tantisque beneficiis innumerabilibus, hæc à te Ecclesiæ sue Sanctæ collatis.

Et quoniam, qui opus Dei diligenter exercet, non modo meritum ac retributionem in calis expectat, sed etiam apud homines amplam gloriam laudemque meretur: Venerabilem fratrem nostrum Iohannem Jacobinorum Patriarcham hujus Sanctæ unionis cupidissimum, à nobis & tota Ecclesiæ merito laudandum & excellendum, ac communi omnium Christianorum favore, cum tota sua gente dignum iudicamus. Is enim à nobis per nostrum Oratorem, ac literas excitatus, ut ad nos, & hanc sanctam Synodum legationem mitteret, & se, ac suam gentem in eadem cum Ecclesiæ Romana fide uniret, dilectum filium Andream natione Ægyptium, Abbatem Monasterii S. Antonij apud Ægyptum, in quo & habitasse, & mortuus esse sanctus ipse Antonius perhibetur, religione & moribus non mediocriter institutum, ad nos & ipsam Synodum destinavit. Cui devotionis zelo accensus imposuit atque commisit, ut fidei doctrinam, quam Sancta Romana Ecclesiæ tenet & prædicat, nomine ipsius Patriarchæ & suorum Jacobinorum reverenter susciperet, deferendam postea per eum ad ipsum Patriarcham, & Jacobinos, ut & ipsi eandem agnoscerent, ratamque haberent, & in suis regionibus prædicarent.

Nos igitur, quibus voce Domini commissum est, pacifice ore Christi, ipsum Andream Abbatem per nonnullos hujus sacri Concilij insignes viros super articulis fidei, & Sacramentis Ecclesiæ, & quibuscumque ad salutem spectantibus diligenter examinari fecimus, & tandem quantum visum est, necessarium fore, exposita eidem Abbati Sanctæ Romanæ Ecclesiæ fide Catholica, & per ipsam humiliter acceptata, hæc qua sequitur necessariam & veram doctrinam hodie in hac solemnifessione sacro approbante Oecumenico Concilio Florentino, in nomine Domini tradidimus.

In primis igitur Sacrosanctum Concilium,
Ihoni. à Jesu Oper. Tom. I.

proponit & conficitur fidem Sanctissimæ Trinitatis, reprobandis omnibus hæreticis contra illam tenentes, & libros tam veteris, quam novi testamenti enumerat, omnia ferè, ut in professione fidei Catholicæ ab Orientalibus emittenda, de qua infra: & ideo consulo omitimus, maxime, quia Jacobitarum errores potius circa incarnationis, quam Trinitatis mysterium versantur, prosequitur postmodum Concilium.

Firmissimè credit, proficitur, & prædicat, unam ex Trinitate personam verum DEUM, DEI filium ex Patre genitum, Patri consubstantialem, & coæternum in plenitudine temporis, quam divini Concilij in scrutabilis altitudo disposuit, propter salutem humani generis veram hominis integramque naturam ex immaculato utero MARIE Virginis assumpsisse, & sibi in unitatem persona copulasse, tanta unitate, ut quicquid ibi DEI est, non sit ab homine separatum, & qui quid est hominis non sit à Deitate divisum. Sicque unus & idem indivisus, utraque natura in suis proprietatibus permanente, DEUS, & homo DEI filius, & hominis filius, aequalis Patri secundum divinitatem, minor Patre secundum humanitatem; immortalis & æternus ex natura divinitatis: passibilis & temporalis ex conditione assumpta humanitatis.

Firmiter credit & proficitur & prædicat DEI filium in assumpta humanitate ex Virgine verè natum, verè passum, verè mortuum & sepulchrum: verè ex mortuis resurrexisset, in calum ascendisset, sedereque ad dexteram Patris, & venturum in fine sæculorum ad vivos mortuosque iudicandos.

Anathematizat autem, execratur & damnat omnem hæresim contraria sapientem.

(Et damnatis hæreticis omnibus contrarium sentientibus addit) Anathematizat etiam execratur, & damnat Eutychem Archimandritam, qui cum intelligeret, juxta Nestorij blasphemiam veritatem incarnationis excludi, & propterea oportere, quod ita DEI verbo unita esset humanitas: & Deitatis & humanitatis una esset eademque persona: ac etiam capere non possit stante pluralitate naturarum unitatem persona: si ut Deitatis & humanitatis in Christo posuit unam esse personam, ita unam asseruit esse naturam: volens ante unionem dualitatem fuisse naturarum, sed in unam naturam in assumptione transisse, maxima blasphemiam & impietate concedens: aut humanitatem in Deitatem, aut Deitatem in humanitatem esse conversam.

Anathematizat etiam, execratur & damnat Macharium Antiochenum, omnesque similia sapientes, qui licet vere de naturarum dualitate, & persona unitate sentiret: circa tamen Christi operationes enormiter aberravit, dicens in Christo utriusque natura unam fuisse operationem, unamque voluntatem. Hos omnes cum hæresibus suis anathematizat, Sacrosancta Romana Ecclesiæ, affirmans in Christo duas esse voluntates, duasque operationes.

Firmiter credit, proficitur & docet, neminem unquam ex viro feminaque conceptum à Diaboli dominatu fuisse liberatum: nisi per meritum mediatoris DEI & hominum IESU Christi Domini nostri: qui sine peccato conceptus, natus, & mortuus humani generis hostem peccata nostra delendo, solus sua morte prostravit, & regni caelestis introitum, quem primus homo peccato proprio, cum omni successione perdidit, restituit, quem aliquando venturum omnia veteri testamenti sacra, sacrificia, sacramenta, caeremonia præfigurantur.

Firmiter credit, proficitur & docet legalia veteris testamenti, seu Mosæica legis, qua dividuntur in caeremonias, sacra, sacrificia, sacramenta: quia significandi alicujus futuri gratia fuerant instituta: licet divino cul-

tui illa aetate congruerent, significato per illa Domino nostro IESU Christo adveniente, cessasse, & novi testamenti sacra cepisse. Quemcumque etiam post passionem in legibus se ponentem, & illi velut ad salutem necessariis se subdentem, quasi Christi fides sine illius salutare non posset peccasse mortaliter. Non tamen negat, à Christi passione usque ad promulgatum Evangelium, illa potuisse servari: dum tamen minimè ad salutem necessaria crederentur. Sed post promulgatum Evangelium sine interitu salutis aeternae, asserit non posse servari.

Omnis ergo post illud tempus Circumcisionis & Sabbati, reliquorumque legalium observatores alienos à Christi fide denunciat, & salutis aeternae minime posse esse participes, nisi aliquando ab his erroribus resipiscant. Omnibus igitur, qui Christiano nomine gloriantur, praecipit omnino quocumque tempore, vel ante, vel post baptismum, à Circumcisione cessandum, quoniam sive qui in ea spem ponat, sive non, sine interitu salutis aeternae observari omnino non potest. Circa pueros vero propter periculum mortis, quod potest saepe contingere, cum ipsis non possit alio remedio subveniri, nisi per Sacramentum Baptismi, per quod eripiuntur à Diaboli dominio, & in DEI filios adoptantur, admonet non esse per quadraginta, aut octuaginta dies, seu aliud tempus, iuxta quorundam observantiam, sacrum baptismum differendum: sed quamprimum fieri potest, debet conferri: tamen, quod mortis imminente periculo, mox sine ulla dilatione, baptizentur etiam per laicum, vel mulierem, in forma Ecclesiae, si desit sacerdos: quemadmodum in Decreto Armenorum plenius continetur.

Firmiter credit, proficitur & praedicat, omnem creaturam DEI bonam: nihilque regendum, quod cum gratiarum actione percipitur: quia iuxta verbum Domini, non quod intrat in os co inquinat hominem: illamque Moisaica legis ciborum mundorum, & immundorum differentiam, ad caeremonialia asserit pertinere, quae surgente Evangelio transferunt, & efficitur esse deservunt. Illam etiam Apostolorum prohibitionem ab immolatu simulacrorum, & sanguine, & suffocato, dicit illi tempori congruisse, quo ex Judaeis atque Gentilibus, qui antea diversis caeremoniis, moribusque vivebant, una surgebat Ecclesia: ut cum Judaeis etiam Gentiles aliquid communiter observarent, & in unum DEI cultum fidemque conveniendi praeberetur occasio, & dissensionis materia tolleretur: cum Judaeis, propter antiquam consuetudinem, sanguis & suffocatum abominabilia viderentur: & esu immolatorum poterant arbitrari gentiles ad idololatriam redire. Ubi autem consueque propagata Christiana Religio, ut nullus in ea Judaeus carnalis appareat, sed omnes in Ecclesiam transeuntes, in eosdem ritus Evangelij caeremoniasque conveniant, credentes omnia munda mundis, illius Apostolica prohibitionis causa cessante, etiam cessavit effectus. Nullam itaque sibi naturam condemnandam esse denunciat, quam societas admittit humana: nec inter animalia discernendum per quemcumque sive virum, sive mulierem, & quocumque genere mortui intereat, quamvis pro salute corporis, pro virtutis exercitio, pro regulari & Ecclesiastica disciplina, possint & debeant, multa non negata dimitti, quia iuxta Apostolum, omnia licent, sed non omnia expediunt.

Firmiter credit, proficitur, & praedicat, nullos extra Ecclesiam Catholicam existentes, non solum Paganos, sed nec Judaeos, aut haereticos, atque schismaticos, aeterna vita fieri posse participes, sed in ignem aeternum ituros, qui paratus est Diabolo, & angelis ejus, nisi ante finem vitae eidem fuerint aggregati. Tantumque valere Ecclesiastici corporis unitatem, ut solis in ea manentibus ad salutem Ecclesiastica Sacramenta proficiant, & je-

junia, elemosinae, ac cetera pietatis officia, & exercitia militiae Christianae praemia aeterna percipiant, neminemque, quantasunque elemosinas fecerit, & si pro Christi nomine sanguinem effuderit, posse salvari, nisi in Catholica Ecclesia gremio & unitate permanserit.

(Exprimit deinde & refert Synodos Oecumenicas, nempe Nicanam, Constantinopolitanam, & primam Ephesinam, easque amplectitur & approbat, de Calchedonenis vero & de alijs, quas Jacobitae non admittunt, addit) Amplectitur etiam, approbat, & suscipit Sanctam Calchedonensem Synodum, quartam in ordine universalium Synodorum, Sexcentorum & triginta Patrum, temporibus praefati Beatissimi Leonis praedecessoris nostri, & Mariani Principis celebratam, in qua haereticis Eutybiana, cum suo auctore Eutybe, & Dioscoro defensore damnata est: & definitum est, Dominum nostrum IESUM Christum esse verum DEUM & verum hominem, & in una eademque persona divinam humanamque naturam integram, involatam, incorruptas, inconfusas, distinctasque mansisse, humanitate agente, qua hominis sunt, & Deitate, quae DEI. Quos damnat, damnatos habet; quos approbat, approbatos.

Amplectitur etiam, approbat, & suscipit Sanctam quintam Synodum secundo apud Constantinopolim tempore Beatissimi Vigili praedecessoris nostri, & Justiniani Principis celebratam: in qua Sacri Chalcedonenis Concilij definitio de duabus naturis & una persona Christi renovata est, multique Origenis errores, suorumque sequaciam, praesertim de demonum, aliorumque damnatorum penitentia & liberatione, reprobat, atque damnati sunt.

Amplectitur etiam, approbat, & suscipit sanctam tertiam Constantinopolitanam Synodum, centum & quinquaginta Patrum, quae sexta est in ordine Universalium Synodorum, temporibus Beatissimi Agathonis praedecessoris nostri & Constantini quarti, hujus nominis Principis, congregatam, in qua Macharij Antiocheni Episcopi, & sectatorum haresis condemnata est: & definitum est, in Domino nostro IESU Christo duas esse perfectas integrasque naturas, & duas operationes, duas etiam voluntates, licet esset una eademque persona, cui utriusque natura competere actiones, Deitate agente, quae DEI sunt, & humanitate, quae hominis sunt.

Amplectitur etiam, & veneratur, & suscipit omnes alias universales Synodos, auctoritate Romani Pontificis, legitime congregatas, ac celebratas, & confirmatas, & praesertim hanc Sanctam Florentinam: in qua inter alia Graecorum atque Armenorum sanctissima unio consummata est, & multa circa utramque unionem saluberrima distinctiones edita sunt: prout in decretis desuper promulgatis plenè continetur, quorum tenor in hunc modum sequitur.

Positis deinde alijs decretis Sacrosanctae Synodi circa Unionem tam Graecorum quam Armenorum, in quibus fidei nostrae fundamenta stabiluntur ac declarantur, in fine Bullae sive Decreti Unionis cum Graecanica natione, addit: Hoc omnibus explicatè praefatus Andreas Abbas, nominis dicti Patriarchae, ac proprio & omnium Jacobinorum, hoc saluberrimum Synodale decretum, cum omnibus suis capitulis, declarationibus, distinctionibus, & conditionibus, praeceptis & statutis, omnemque doctrinam in ipso descriptam: nec non quicquid tenet & docet sacra sedes Apostolica & Romana Ecclesia, cum omni devotione & reverentia suscipit & accipiat. Illos quoque Doctores & sanctos Patres, quos Ecclesia Romana approbat, ipse reverenter suscipit, quascunque vero personas & quicquid ipsa Romana Ecclesia reprobat & damnat, ipse pro damnatis & reprobatis habet, proficiens tanquam

vera obedientia filius, nomine quo supra, ipsius sedis Apostolica ordinationibus & iussionibus fideliter & semper obtemperare.

Acto solemniter in presenti Synodo hoc decreto Latino sermone, mox in Arabico prefatus Andreas Abbas ipsius Jacobinorum Decretum publicè ibidem praelegit, atque infra scripta verba in scriptis Arabicè subiunxit, quae in continenti Latine recitata sunt: Beatissime Pater Domane Eugenii Sanctae Romanae Ecclesiae universali summe Pontifici, vereque Christi Vicarie, ac Beati Petri successori, & sanctissima Universalis Florentinensis Synode, totum hoc Sanctum decretum, cum insertis & sanctis de rebus Unionis Graecorum & Armenorum, quod nunc in vestra praesentia publicè lectum est, Ego Andreas humilis Abbas S. Antonij, Orator Reverendissimi Patris Domini Joannis Patriarchae Jacobinorum, habens ipsius decreti per plures dies plenam notitiam & instructionem, cognosco confiteorque omnia in ipso decreto contenta, divina ac Catholica veritati consona existere. Nominè igitur profati Domini Patriarchae, omniumque Jacobinorum, ac meo, quemadmodum vestra sanctitas attestatur, praesatum saluberrimum Synodale decretum, cum dictis insertis decretis, omnibusque suis capitulis, declarationibus, distinctionibus, traditionibus, praecipis & statutis: omnemque doctrinam in ipso descriptam, nec non quicquid tenet & docet sancta sedes Apostolica, & Romana Ecclesia, cum omni devotione & reverentia suscipio & accepto. Illos quoque Doctores, & sanctos Patres, quos Ecclesia Romana approbat, reverenter suscipio: quascunque vero personas & quicquid ipsa Romana Ecclesia reprobatur, & damnatur, pro reprobatis & damnatis habeo, pollicens nomine quo supra ipsam Patriarcham, Jacobinosque, & me ipsam tanquam vera obedientia filios, vestris & sedis Apostolica ordinationibus & iussionibus fideliter & semper obtemperaturus. Datum Florentiae in publica sessione Synodali, solemniter in Ecclesia domus Sanctae Mariae novellae, apud quam nunc residemus, celebrata, anno incarnationis Dominicae millesimo quadringentesimo quadragesimo primo, pridie nonas Februarii, Pontificatus nostri anno undecimo.

CAPUT XVII.

De natione Armena eorumque erroribus.

DE Armenis & eorum erroribus scriperunt inter alios Vincentius Beluacensis in *Speculo historiali* lib. 30. c. 98. & ex eo ad verbum S. Antonius 3. p. tit. 19. c. 8. §. 10. & de novitatibus apud eos, idem Antonius 2. 1. cap. 5. in princ. Guido Perpinianus, Episcopus Majoricensis & Eluensis, ex Oid. Carmelitarum assumptus, Rodolphus Armacanus, & novissimè Prateolus lib. de scilicet haeret. verbo Armeni.

Haeretici & errores praecipui nationis Armeniae iidem ferè sunt cum erroribus Jacobitarum & Graecorum: Dicunt enim in Christo Domino non esse unam naturam esse, unam voluntatem, unamque operationem. Dioscorum colunt. Tria solum habent Concilia universalis. Adjungunt Trisagio, *Qui crucifixus est pro nobis.*

Cum Graecis Spiritum Sanctum, non à Filio, sed à solo Patre, procedere: Sacramentum Eucharistiae non in azymo, sed solum in fermentato confici, nullam animam ante diem universalis Iudicii fore beatam: nullum denique esse Purgatorium, in quo animae ex hac luce migrantes pur-

Thom. à Jesu Oper. Tom. 1.

gentur, affirmant: ac proinde neque orandum esse pro defunctis.

Præter hos etiam errores, alijs quam plurimis sciant, de quibus latissimè noster Guido in libro quem de haeresibus edidit. Primò asserunt, Adamum & Evam nunquam carnali copula conjugendos, si in eo statu quo illos DEUS condiderat, permansissent, humanam speciem aliter propagandam asserentes.

2. Ab omnibus etiam Sacramentis virtutem conferendi gratiam tollunt.

3. Bapuzant eos, qui jam semel Bapuzina suscepti in Ecclesia Romana, in ea dicentes non esse verum bapuzina, propterea quòd apud Latinos non esse veram & Catholicam Ecclesiam affirmant, sed solum penes ipsos.

4. Dicunt: etiam Bapuzinum alicui conferri non posse, nisi eidem conferatur & Eucharistiae Sacramentum.

5. Christum quoque adeo necessarium ad verum Bapuzina perficiendum, ut nisi bapuzandus ipso Christumate ungiatur, non bapuzatum censeant.

6. Asserebant rursus pueros non indigere Bapuzino ad deletionem peccati originalis, utpote, qui pueros negarent ante Bapuzinum ullum peccatum originale habere.

7. Item Beatos essentiam Dei non videre, sed claritatem quandam illius essentiae, in qua visione asserunt superemam consistere beatitudinem.

8. Fatentur, Deum esse mandacem, propterea quòd cum Deus dixisset, Cain futurum, ut à nullo homine occideretur, seipsum tamen occidit, quae ex re convincunt Deum protulisse fallum, cum Cain fuerit ab homine occisus.

9. Item negant illi, verum Christi corpus realiter in Sacramento Eucharistiae sub panis, & sanguinem sub vini speciebus contineri.

10. Rursus sic vinum in calice apponunt, ut nullam penitus misceant aquam, eam asserentes minime miscendam esse.

11. Asserunt etiam hunc sacratissimum cibum nec prodesse quicquam, nec etiam obesse.

12. Item inferni panam non esse perpetuam, dicentes Christum, cum ad Inferos descendit, omnes animas inde eduxisse.

13. Negant in nuptijs contrahendis aliquod esse Sacramentum, asserentes illam maris & feminae indissolubilem conjunctionem non esse Sacramentum, neque per illam aliquam gratiam conferri conjugatis.

14. Et quamvis dicant originale peccatum nullum esse, fatentur tamen Bapuzina esse necessarium ad vitam aeternam consequendam. Parvulos vero, qui absque Bapuzino decedunt, negant vitam beatam possidere, sed eos dicunt in paradisum terrestrem migrare, si filij sint fidelium; si verò infidelium filij extiterint, illos dicunt descendere in Infernum cum suis parentibus.

15. Docent rursus, omnes homines ante passionem Christi fuisse damnatos ob primorum parentum peccatum atque transgressionem. Dicunt enim eorumdem primorum parentum peccatum adeò fuisse exitiale & noxium, ut toti posteritati usque ad Christi passionem nocuerit, eamque posteritatem ad infernum abduxerit: non quidem propter originale vitium, quod à primis parentibus contraxerunt nascentes (quia uti jam diximus, nullum esse astruunt) sed ob proprium primorum parentum peccatum omnes damnatos esse affirmant, etiam si ipsi in se nullum habuerint peccatum.